

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דו שפילֶסט זינשט מיט!

אין ווינקל איז געשטאנען פישל, אינגאנצן פארשעמט און כמעט געוויינט. קיין איין יונגל האט אים נישט אנגעקוקט, ווייל פון נאטור איז ער א שטילער און ער רעדט כמעט נישט הויך. אויף האט מען אמת'דיג געמיינט אז ער קען נישט שפילן. אין הארצן האט ער זיך געבעטן צו מיטשפילן, אבער ער איז געווען באזייטיגט דורך די חברים. "ער איז נישט אינטערעסאנט" האט איינער אריינגעזאגט פארן צווייטן אין אויער... "ער איז סתם עפעס אזא נעבעכדיגער אינגל..."

איין מאל האט ישראליק זייער רחמנות באקומען אויף דעם וואס מען דערווייטערט אים, און ער האט מחליט געווען צו מאכן א סוף דערצו. "איך האלט נישט ביים שפילן מיט ענה אן פישל!" האט ער אויסגערופן. 'וואס האט ער מיט פישל?' האבן זיך אלע געוואונדערט. אבער מען האט אים געשעצט, און.. פישל איז - פארשעמטערהייט - אריין אין שפיל! ישראליק האט אויסגערופן מיט א פרייליכע זיג: "פישל געווינט...!!"

נאך צוויי חדשים, איז פישל שוין געווען איינער פון די מערסטע באליבטע קינדער אין שול. אלע האבן אים ליב געהאט און געשעצט, זיי האבן געזען אז ער איז נישט דווקא א שעמעוודיגער און שטילער, נאר פארקערט - ער איז קלוג און פונקטליך. אזוי האט ער מער און מער מצליח געווען, און אלע האבן געזוכט צו זיין נאנט מיט אים.

אבער דאן, איז ער געווארן א כפוי טובה צו ישראליק.

זייענדיג אזוי אנגענומען ביי די קינדער, האט ער 'אנגעפאנגען א נייעם שפיל' אין וואס ער האט בשום אופן נישט געלאזט ישראליק זיך באטייליגן! פארקערט, ער האט אים בארעדט, געדאגה'ט אז ער זאל בכלל נישט קענען שפילן מיט אלעמען. מיט גרויס פארדארבנקייט, איז זיין גאָה און כפיות טובה געוואקסן קעגן ישראליק - וואס האט מיט זיין גרויס רחמנות, געזארגט פאר אים אין די פארגאנגענהייט צו הייבן זיין חשיבות ביי די חברים. פישל האט זיך געפירט אזויווי דער ארימאן וואס האט נישט מפר טוב געווען דעם בערגער דער צדיק, און ער האט אנשטאט אים צו באצאלן, דערבייטערט זיין לעבן.

דער נעבעכדיגער ארימאן, האט זיך שוין ווייטער געקענט פרייען, צוליב די מסירת נפש פון דעם בערגער וואס האט אלעס אָוועקגעווארפן און האט אהיימגעקערט זיין ווייב. דער ארימאן האט אנגעפאנגען שטארק צו שטייגן, און ער איז געווארן באקאנט איבערן וועלט, און ער האט איבערגעשטיגן אלע שרים און אויפגעהער. דער בערגער האט געוואלט חתונה מאכן זיין זון מיטן טאכטער פונעם ארימאן, און דער ארימאן'ס ווייב האט אויך געוואלט אזוי טון.

דא האט זיך אנטפלעקט א שרעקליכע רשעות און כפיות טובה, וואס האט נישט זיינס גלייכן: דער ארימאן - וואס איז באמת געווען שולדיג זיין גאנצע לעבן און משפחה פארן בערגער - האט אנשטאט צו אים באצאלן ווי עס קומט אים, האט זיין גאָה און כבוד אים געפירט צו נקמה נעמען אין אים, און אים באצאלן מיט בייזנס. מיט גרויס אכזריות, האט ער אראפגענידערט דעם בערגער פון זיין עשירות. און ער איז צוביסלעך געפאלן מדריגה נאך מדריגה, ביז ער האט געוואלט הרגענען דעם זון פונעם בערגער!!!

עס איז מערקווירדיג אנצוצייכענען, אז דער הייליגער תם האט - טראץ זיין גרויסקייט - געבליבן מיט זיין תמימות, אבער דער ארימאן, ווען ער איז גרויס געווארן, האט אים עס געברענגט צו פונקט דאס פארקערטע...

מיר גייען גיין זען וואס עס איז געשען מיט פישל און ישראליק נאך אבות ויבנים.

יעדע וואך צווישן מעריב מוצאי שבת און אבות ויבנים, איז דא א הפסקה פאר צוואנציג מינוט. טייל פון די עלטערן גייען אהיים און מאכן הבדלה, און די קינדער וואס האבן שוין געהערט הבדלה אין שול, בלייבן איבער אין שול און שפילן זיך ארום ביז ווען מען הייבט אן צו לערנען.

די קינדער האבן ליב געהאט צו לייגן צוויי שטעקענעס, און לויפן פון ווייט, איבערשפרינגען פון דעם ערשטן שטעקן ביזן צווייטן שטעקן. משי איז געווען אחראי צו פארגרעסערן די שטעקענעס, דורכן טאנצן יעדעס מאל נאך ווייטער. נאך אים זענען געלאפן שמואליק, ישראליק, דודל, וואלווי, חיים, און בערעלע.

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגֵּיר מִיטְן אַרִימָאן (3)

שְׁרָרוֹת זִי זַעְהֵן. און זִי אִיז זַי זַייער גִּיפֿעלִין. און אִיר שַׁינְקִיט אִיז בַּי זַי אַ ווִילד חִידוּשׁ גִּיוּעֵן. וואַרִין סֵע גָאר נִיט גִיוּעֵן קִיין מַעֲנֵט־שְׁלִיף שַׁינְקִיט.

און מַחֲמַת אִיר ווִילד גְרוֹיס שַׁינְקִיט. אִיז שְׁרָרוֹת גִּיקוּמֵען אוֹיף דְּעֵם זִין. אַז זַי זַאלִין זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין מִיט דְּעֵם אַרום מָאן. און אַ שְׁרָרָה וואַס עַר הָאט גִיהאַט אַ זון. הָאט עַר חֶשֶׁק גִיהאַט זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין מִיט אִיר. לושְׁמִיר סֵע אִיז דִי שְׁרָרוֹת נִיט אַן גִישְׁטאַנְען מִיט אִים זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין. (דְּהֵינּוּ מִיט דְּעֵם אַרום מָאן) אִיבֿעַר דְּעֵם הָאבֵן זַי גִימוֹזֵט זַעְהֵן זִיף מְשַׁתַּדֵּל זַיין דְּעֵם מַעֲנֵט־שׁ גְרוֹיס מַאכִין (דְּהֵינּוּ דְּעֵם אַרום מָאן) און זַי הָאבֵן גִיזַעְהֵן אַז עַר זַאל דִינֵען בַּיִם קִיסֵר. און עַר אִיז גִיוואַרִין פֿרִיר אַ פֿראַפֿירט־שִׁיק.

און דְּעַרנאַף הֶעכְעַר הֶעכְעַר אַלֶע מָאל. וואַרִין זַי הָאבִין גִיזַעְהֵן אִים גִיף צו הֵיבִין אַלֶע מָאל בִּיז עַר אִיז גִיף גִיוואַרִין אַלֶע מָאל הֶעכְעַר הֶעכְעַר. בִּיז עַר אִיז גִיוואַרִין אַ יַעֲדֵנִיראַל,

און דִי שְׁרָרוֹת הָאבִין שׁוִין גִיוואַלֵט זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין מִיט אִים, נָאר סֵע זַענֵען גִיוּעֵן אַסאַף שְׁרָרוֹת וואַס זַי הָאבִין דָאס גִיוואַלֵט. וואַרִין אַסאַף שְׁרָרוֹת זַענֵען דְּרוֹיף גִיפֿאַלִין. און הָאבִין זִיף דְּרִינֵען גִיפֿאַרֶעט. צו הֵיבִין אִים אַלֶע מָאל (אִיבֿעַר דְּעֵם הָאט עַר זִיף נִיט גִיקאַנֵט מִיט קִינֵעם מְשַׁדֵּךְ זַיין) און דְּעַרצוּ הָאט עַר זִיף נִיט גִיקאַנֵט מִיט קִינֵעם מְשַׁדֵּךְ זַיין מַחֲמַת דְּעֵם בְּעַרְגֵּיר. וואַרִין מֵע הָאט שׁוִין גִישְׁמוֹסֵט אַז מֵע זַאל זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין מִיט אִים.

און דְּעַר אַרום מָאן. וואַס עַר אִיז שׁוִין גִיוואַרִין אַ יַעֲדֵנִיראַל. הָאט עַר ווִיטֶעַר און ווִיטֶעַר זַייער מַצְלִיחַ

און דְּעַר בְּעַרְגֵּיר. אִיז אִים גִיפֿאַלִין אִין זִין אַרִיין. אַז עַר זַאל זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין מִיט דְּעֵם אַרום מָאן. מַחֲמַת אִיר גְרוֹיס שַׁינְקִיט. וואַס סֵע גִיוּעֵן אַזוֹי אַ חִידוּשׁ. און עַר הָאט זִיף גִיטְרַאכְט אַפֿשֶׁר וועט דְּרוֹיף בַּאטִיטִין דְּעַר חֵלוֹם. (וואַס סֵע הָאט זִיף אִים גִיחֵלְמֵט) אַז מֵע טְרַאגְט אִיבֿעַר זַינֵס צום אַרום־מָאן. און פּוֹן דְּעֵם אַרום מָאן טְרַאגְט מֵען אִיבֿעַר צום אִים (פֿנ"ל) אַפֿשֶׁר בַּאטִיט עַס דְּרוֹיף אַז זַי וועלִין זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין. וועלִין זַי אִין אִינֵעם אוֹסְגִימִישְׁט ווערִין דוֹרף דְּעֵם שִׁידוּף.

אַמָאל אִיז דְּעֵם אַרום מָאנֵס ווִיב אַרִיין גִיקוּמֵען צום בְּעַרְגֵּיר. הָאט עַר עַס אִיר גִיזאַגְט. אַז עַר הָאט חֶשֶׁק מִיט אִיר זִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין. און אַפֿשֶׁר וועט דְּעַרמִיט מְקוּיִם ווערִין דְּעַר חֵלוֹם פֿנ"ל. הָאט זִי אִים גִיעֲנַפֿעֶרֶט אִיף הָאב דָאס אוֹיף אִין זִין גִיהאַט. נָאר אִיף הָאב נִיט גִיהאַט קִיין הֶעזָה. אִיף זַאל מִיט אִיף דְּעַרפּוֹן שְׁמוֹסִין. אַז אִיף זַאל מִיף מְשַׁדֵּךְ זַיין מִיט אִיף. נָאר אַז אִיר ווִילֵט. בִּין אִיף אַוּודאַי גִרִיט. און אִיף וועל בּוּודאַי פּוֹן אִיף נִיט פֿאַרמִיידִין. וואַרִין אִיף הָאב זִיף גִישׁוּוואַרִין אַז גָאר מִיין גוֹטֶץ און מִיין הַצְלָחָה זַאל פּוֹן אִיף נִיט זַיין פֿאַרמִיטִין.

און דְּעַר זון (פּוֹן דְּעֵם בְּעַרְגֵּיר) און דִי טאַכְטֶער. הָאבִין בִּיידֶע גִילֶעַרִינֵט אִין אִיין חֶדֶר לְשׁוֹנוֹת און אַנְדֶּערֶע זאַכִין אַזוֹי ווי דְּעַר סֶדֶר אִיז בַּי זַי.

און דִי טאַכְטֶער פֿלֶעגְט מֵען קוּמֵען זִי זַעְהֵן מַחֲמַת גְרוֹיס חִידוּשׁ און מֵע הָאט אַלֶץ גִישְׁעֲנֶקֶט מַתְנּוֹת. בִּיז דְּעַר אַרום מָאן אִיז רִיף גִיוואַרִין. און סֵע פֿלֶעגִין קוּמֵען

גיווען. און דער קיסר פלעגט אים שיקן אין מלחמות אריין. האט ער זייער מצליח גיווען אלע מאל.

האט אים דער קיסר נאך העכער אויף גיהויבן אלע מאל העכער העכער. און ער האט אלץ זייער מצליח גיווען.

ביז דער קיסר איז גישטארבן. האט זיך די גאנצע מדינה מיישב גיווען. אז זיי זאלן אים מאכן פאר קיסר און סע זענען צום אויף גיקומען אלע שררות.

און זיי האבן אלע מסכים גיווען אז ער זאל זיין קיסר איז ער גיווארין קיסר. (דהיינו דער ארום מאן הנ"ל איז שוין גיווארין קיסר)

און ער האט גיהאלטן מלחמות. און ער האט זייער מצליח גיווען. און ער האט איינגינומען מדינות. און ער האט ווייטער מלחמות גיהאלטן און האט אלץ מצליח גיווען.

און האט אלע מאל ווייטער אפ גינומען מדינות. ביז די איבריגע מדינות האבן זיך אליין אונטער גיגעבן אונטער אים מיט גוטן ווילן. ווארין זיי האבן גיזעהן די הצלחה זיינע איז זייער גרויס. ווארין גאר דאס שיינקייט פון דער וועלט און גאר דאס מזל פון דער וועלט איז ביי אים.

האבן זיך איין גיזאמלט אין איינעם אלע מלכים. און האבן מסכים גיווען. אז ער זאל זיין א קיסר איבער גאר דער וועלט. און זיי האבן אים גיגיבן א כתב מיט גילדענע אותיות.

און דער קיסר (דהיינו דער ארום מאן וואס ער איז גיווארין קיסר איבער גאר דער וועלט) האט שוין היינט ניט גיוואלט זיך משדך זיין מיט דעם בערגער. ווארין סע שטייט ניט אן א קיסר זאל זיך משדך זיין מיט א בערגער.

און זיין ווייב די קיסרע. זי האט ניט אפגיטערטין פון דעם בערגער (דהיינו זי האט מיט דעם בערגער גיהאלטן ווארין ער האט זיך מוסר נפש גיווען פון אירעט וועגן כ"ל)

האט דער קיסר גיזעהן אז ער קאן קיין שידוך ניט טאן מחמת דעם בערגער. בפרט זיין ווייב האלט מיט אים זייער. דרום האט ער אנגיהויבן צו טראכטן מחשבות אויף דעם בערגער. און אין דער תחילה האט ער גיזעהן אים בדלות צו שטעלין און ער האט גיטאן תחבולות. גלייך אז ווי סע איז ניט פון אים.

און האט אלץ גיזעהן אים גורם צו זיין היזיקות. און א קיסר קאן דאס בוודאי טאן. האט מען אים אלע מאל שאדין גיטאן און מהאט אים אלץ איזבאויט געלט. ביז ער איז בדלות גיווארין. און ער איז גיווארין גאר איין ארום מאן.

און זי די קיסר'טע האט אלץ מיט דעם בערגער גיהאלטן. נאך דעם האט דער קיסר גיזעהן. אז כל זמן דער זון לעבט (דהיינו דעם בערגערס זון) קאן ער קיין אנדערין שידוך ניט טאן.

האט דער קיסר זיך משתדל גיווען דעם בחור מעביר זיין פון דער וועלט. און ער האט גיטראכט מחשבות אים מעביר צו זיין. און ער האט אויף אים אויף גישטעלט בלבולים. און האט אויף אים גיזעצט שופטים זיי זאלן אים משפטן.

און די שופטים האבן פארשטאנען אז דעם קיסרס רצון איז אז מזאל אים מעביר מן העולם זיין האבן זיי אויס גיגיבן דעם משפט. אז מזאל אים אריין לייגן אין א זאק (דהיינו דעם בחור דער זון פון דעם בערגער) און מזאל אים אריין ווארפן אין ים אריין

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (3)

- ה. פארוואס האט דער ארימאן זיך נישט געוואלט זיך משדך זיין מיטן בערגיר?
- ווייל עס פאסט נישט אז א יעדניראל זאל זיך משדך זיין מיט א בערגיר
 - ווייל עס פאסט נישט אז א קיסר זאל זיך משדך זיין מיט א בערגיר
 - ווייל די ווייב פון ארימאן האט נישט געוואלט זיך משדך זיין
- ו. וואס האט דער קיסר געטראכט צו טאן מיטן זון פונעם בערגיר?
- אים צו מאכן ארים
 - אים מעביר זיין פון די וועלט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- איינמאל
 - צווימאל
 - איך האב געוואלט

- א. ווען דער בערגיר האט געבעטען די ווייב פונעם ארימאן זיך צו משדך זיין, וואס האט זי געענטפערט?
- אויב איר ווילט בין איך זיכער גרייט
 - יא
 - ניין
- ב. וואס האט מען צום ערשט געמאכט דעם ארימאן?
- פאר א פראפירטשיק
 - פאר א יעדניראל
 - פאר א שר
- ג. וואס איז דער ארימאן געווארן צום סוף?
- א יעדניראל
 - א קיסר איבער די גאנצע וועלט
 - א קיסר
- ד. וואס האבן די קעניגן געגעבן פאר'ן קיסר?
- אסאך טייערע מתנות
 - א גאלדענע קרוין מיט דימאנטן
 - א כתב מיט גילדענע אותיות

טיפער געטראכט

מיט וואספארא נישט גוטע מידה האט זיך דער ארימאן (וואס איז געווארן א קיסר) געפירט צום בערגיר?
וועלכע דרגות האט מען ארויף גענומען דער ארימאן כדי די שרים זאלן קענען זיך משדך זיין מיט אים?

תשובות אויף די מעשה פון דער בערגיר מיטן ארימאן (2)

ביי וועלכע נאך מעשה פון סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט אז איינער האט געוועקט דעם אנדערן?
ביי מעשה א', און האט אים זייער ג'וועקט. ער האט זיך אָפּער ניט ג'יקענט דער וועקין,
ביי מעשה ז', האבן זיי ג'יקלאפט ארום אים. כדי זיי זאלן אים אויף וועקין. און ער האט נישט ג'יהערט.